

Forfatter: Knudsen-Hjortø, Knud

Titel: Udrag fra Folk

Citation: Knudsen-Hjortø, Knud: "Folk", i Knudsen-Hjortø, Knud: *Folk*, 1903, s. 37. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-hjort_03-shoot-idm140364984815920/facsimile.pdf (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Folk

FÆR er ikke stået op.

Inde i dagligstuen går Hertha og tørrer støv af, så småt; hun er ellers virtuos til at behandle møbler og alskens kar med sine små hårde hænder, men nu tørrer hun langsomt og nyder livet.

Derovre flyder solen frem som en smættet klat gult, hun har tid at se på det. Her er så hyggeligt, her og rundt om til en vis bredde og længde, nemlig gennem kabinettet, kontoret og butikken på den ene side, spise-stuen og køkkenet på den anden. Dær er fredlyst, lige til sovekammerdøren. Den lister man sig tavs forbi, og gennem gangen, som den støder op til, må der ikke tales højt. Man skal ikke vække den slumrende løve, siger sønnen, der er vittig, den slubbert. Han kniber sig en bitter sammen med en kunde ude i butikken, alt imens han holder øje med døren i baggrunden af kontoret, ikke den ind til kabinettet, den anden. Han kniber sig måske to bitre, skal man se. Der snakkes og les dæmpet. Den sidste fælleskæfert (som endnu ikke er debatteret) hentes frem til gennemsyn, jeg din, og du min — hæ, hæ, hæ, med salig fryd i baggrunden af sjælen. Man begynder med begyndelsen: and, dram, bajer. Dernæst kaffe med hennesy, bajer, toddy, bajer, whisky, bajer o. s. v. i metodisk fremskriden, lige til rinskyinen, den man som sædvanlig først får, når man er fuld. Det bedste og dyreste